

Aanbod baan Maleisië

Begin december 2016 belde Bas me terwijl ik aan het werk was: “Zit je goed?” Dat wat hij vermoedde, was inderdaad loos: “Het doek is gevallen, de stekker gaat eruit. Vandaag heb ik het te horen gekregen. Verder kan ik nu niets zeggen, dat komt vanavond wel.” Ik werd heel erg nieuwsgierig. Je kunt me alleen verrassen met berichten waar een grote, rode glimmende strik omheen zit. Maar dat was bij deze onheilstijding nou niet bepaald het geval.

‘s Avonds kreeg ik het hele verhaal te horen. De drukkerij waar Bas werkte, stopte met de productie. Dat was natuurlijk geen fijn nieuws. Ik ben van nature een piekeraar, dus de doemgedachten vlogen direct door mijn hoofd. Wat ging er gebeuren? Bas zonder werk? Tegelijkertijd geloofde ik stellig dat een probleem nooit zó groot is dat er geen oplossing voor is, maar na die avond bleek dat we een nieuwe baan voor Bas moesten zoeken. Het was vast niet zo makkelijk voor een man van nét vijftig om op hetzelfde niveau een

baan met een vergelijkbaar salaris te krijgen. Zou ik dan maar voorstellen dat ik zelf weer fulltime aan de slag zou gaan?

Halverwege december schreef Bas met zijn collega, waarvoor ook geen werk meer was, een afscheidsmail aan de contacten in hun zakelijke netwerk. Hierop kwamen veel reacties. Eentje was wel héél positief. De directeur van een grote drukkerij in Duitsland belde. Ze waren voor hun vestiging in Maleisië op zoek naar leidinggevend en productieleders. Bas vertelde het mij tijdens mijn lunchpauze op het werk. Hij was zelf euforisch en dat was ik daarna ook. Ik wilde vijftientig jaar geleden al graag emigreren naar een ver warm land.

Het werd januari 2017 en Bas werd een beetje onzeker over de baan in Maleisië. Volgens hem zochten ze een techneut die ook goed kon leidinggeven. Hij kreeg de belangrijke taak om meer collega's enthousiast te maken voor de drukkerij in Maleisië. Een paar mannelijke collega's leken het ook leuk te vinden om in Bas zijn plannen mee te gaan. Niet veel later werd voor iedereen die dat wilde een kennismakingsgesprek georganiseerd in een hotel op Schiphol. Twee directieleden van de drukkerijen in Duitsland en Maleisië kwamen overgevlogen. Het gesprek was precies zoals we hoopten: goed en positief. Bas kreeg een voorstel en een week later moest hij laten weten of hij verder wilde gaan met dit bedrijf.

Bas kwam thuis vol enthousiaste verhalen en het voorstel zag er heel positief uit. Naast een prima basissalaris werden er jaarlijkse bonussen uitgekeerd. Hij ging het dubbele verdienen! We praatten er nog heel lang over, want we moesten, als we akkoord gingen, verhuizen naar Maleisië en dat was

natuurlijk niet zomaar iets. We hadden ons leven hier in Nederland. Ook voor Demi, onze dochter, was het een enorme verandering om daar naartoe te verhuizen.

We hadden uiteraard heel veel vragen. Per e-mail stelden we die aan zijn nieuwe Duitse werkgever. Op al deze vragen kregen we snel antwoorden. De Duitse baas liet weten dat hij oprecht verheugd was dat Bas op hun aanbod in wilde gaan. De plannen werden steeds serieuzer en concreter.

De winter brak aan en met een paar graden vorst was het erg koud. Ik reed op de fiets naar mijn werk en onderweg viel er sneeuw, of iets wat erop leek. Heel kleine miezerige ijsdeeltjes vielen op mijn, toch al door de kou geteisterde, snuit. Ik kan niet zo goed tegen kou. Halverwege de ochtend was ik nóg niet opgewarmd en had ik nog steeds koude handen. Het was wél heel mooi om naar buiten te kijken met al dat ijs en rijp op de bomen. Ik zei tegen mezelf: “Dit heb je niet in Maleisië want daar is het nooit winter.” De plannen gingen ook bij mij steeds meer leven.

In de tussentijd werd de situatie in Maleisië een beetje spannender. Degene die eerder had aangegeven te willen stoppen met de baan die Bas zou overnemen, trok zich opeens terug. Er stond nu dus geen vacature meer open, maar het bedrijf wilde Bas toch heel graag hebben. Dit waren heel spannende tijden, maar uiteindelijk kregen we het bericht dat het probleem zich oploste door voor Bas een andere functie in het leven te roepen. Bas kreeg de rol van manager papier en inkt, deze functie werd speciaal voor hem gecreëerd om hem uiteindelijk verder op te kunnen leiden naar een hogere managementfunctie.